la veu del camp català

1975 Nº52 Preu 7 Ptes.

EDITORIAL

MOBILITZACIO PAGESA CONTRA LA POLITICA DE PREUS

Es coneixen ja les xifres oficials de preus de l'Institut Nacional d'Estadística, que,com tothom sap, estan sempre molt per sota de les xifres reals. Heus ací quines són:

- L'index del cost de la vida des de Gener a Novembre del 1974 s'ha vist incrementat en un 16,29%.
- L'index del cost de la vida de Novembre del 1973 a Novembre del 1974 ha augmentat un 17,54%.
- L'index de preus pagats pels agricultors, entre Novembre del 1973 i Novembre del 1974, s'han incrementat en un 25,1%.
- L'index de preus percebuts pels agricultors entre Novembre del 1973 i Novembre del 1974 ha augmentat en un 15%.

Si aquestes xifres fossin certes, que no ho són ni molt menys, resultaría que els preus percebuts pels pagesos han augmentat en un 15%, però en canvi els hi han pujat un 25% els articles que compra per tal de produir llurs productes i, ademés, un 17,54% del cost de la vida. La reducció del nivell de vida dels pagesos no pot ésser més evident.

Però això no és tot. Acaba de pujar el pa, un 7,50%. D'aquest preu, quant li han augmentat al pagés el blat? S'anuncien augments escandalosos del gas, electricitat (un 23%!), fuel-oil, vehicles industrials (concretament tractors), RENFE, etc. El Govern encara no ha posat al mercat l'oli d'oliva que la CAT té emmagatzemat i que va comprà a preu barat, però se sap quan sortirà al mercat? Doncs molt aviat, quan els pagesos oliverers tinguin el seu oli en venda, per tal de que el preu que tendrien que percebre ells i les cooperatives sigui el més baix possible.

No és, doncs, estrany que el malestar i l'inquietud s'apoderin dels pagesos. Aquesta nefasta política de preus constitueix un poderòs revulsiu pels perjuicis que provoca. També l'encariment de la vida fa que els treballadors, els jubilats, el petits rendistes puguin comprar cada vegada menys i vet aquí que "sobrin" productes agrícoles i que els aprofitats especuladors els paguin cada dia menys. Tots, excepte aquests, estem interessats en acabar amb tot aquest estat de coses.

A Tarragona s'han reunit els representants de 120 Cooperatives vínicoles i s'han reafirmat en l'acord de NO entregar el 10% del vi produit, mentre no es reestructuri el mercat d'alcohol. Consideren que el Sindicat Nacional és inoperant i demanen que no estiguin dintre els productors de

EDITORIAL

licors, cervesa i perfums, car llurs interessos són opostos. Acordaren no pagar les 2.600 ptes. que abonen a la Junta Nacional de Bodegues en concepte de cánon, puix "no té cap utilitat".

Els collitera d'ametlla de cinc pobles de Saragossa han acordat no vendre el producte, perquè els compradors no accepten llurs condicions.

Podr em presentar altres exemples de com ls agricultors lluiten per una rem meració justa dels seus productes, que és l'equivalent als salaris dels treballadors. Aquesta és una forma específica de lluita per tal de contrarrestar l'augment del cost de la vida. Hi han moltíssimes més formes i molt més variades.

Dintre de pocs dies, entre el 27 de Gene. i 2 de Febrer tindra lloc una setmana de mobilització contra la carestía de la vida. Els pagesos catalans ens preparem a participar-hi. La questió fonamental per a nosaltres rau en DENUNCIAR el perqué percibim tan poc pels nostres productes, pel nostre treball i perqué tenim que pagar tant per tot lo que comprem, cal fer-lo compendre a tots els camperols, car això constituirà un important element cara el futur. A les ermandats, Cooperatives, Casinos, Centres Culturals tenim que celebr r trobades, xerrades i discussic s de pagesos, que facilitaràn la coordinació i en el moment oportú una acció generalitzada per tot el país i en la qual participaràn el obrers, professionals, estudiants i altres capes de la societat, i en la qual nosaltres tampoc faltarem.

L'ESCANDOL DE LES EXPROPIACIONS

El Ministre d'Hisenda, senyor Cabello de Alba, home estretament lligat amb els interessos de la SEAT, ha manifestat recentment que per tal de reactivar l'indústria el Govern preveu donar una nova empenta i facilitar encara més les expropiacions.

Es tracta, una vegada més, d'anar contra els pagesos i arrabassar-els-hi les seves fonts de treball per entregar-les al gran capital monopolista, a fi de que aquest faci, a bon preu, bons negocis particulars, sense tan sols l'excusa d'uns beneficis suposadament públic. S'argumenta de la poca rendabilitat del camp, però lo que no es diu és, a bon segur, que si als pagesos s'els hi fessin obsequis tan esplèndits la rendabilitat sería ben bé una altra.

Quines inversions poder fer els pagesos al camp? En canvi els monopolis capitalistes quasi no tenen cap problema per tal d'invertir: les paguem tots nosaltres.

Descaradament el senyor Joan Alegre Marcet, Director general de la companyia d'electricitat FECSA (de la familia March), volia justificar (a qui enganya?) la propera puja del preu del quilowat, amb la necessitat de fer noves inversions per a guanyar més diners.

Pagant el poble es financen els bons negocis dels monopolis. Si la pagesia no ens organitzem per lluitar, com ho venen fent els obrers en primer lloc, tindrem que pagar amb les nostres terres, fruit de la nostra suor i la dels nostres avantpassats, la "reestructuració de l'indústria", frase que designa, per a dir-ho en altres mots, l'acumulació de beneficis pels capital monopolista de l'oligarquia.

EXPORTAR, QUAN?

Les conversacions entre el Govern franquista i la Comunitat Econòmica Europea (CEE), a fi d'arribar a un acord comercial, es troben en un carreró que no passa i l'únic que hom observa és un total desacord.

La importància d'aquest assumpte per al camp espanyol és vital. La CEE és el nostre client per excel.lència, és un mercat amb 190 milions de persones i amb el que l'Estat espanyol deurie tindre unes relacions clares i totals, sense equívocs.

Però la realitat no és pas aquesta, ens veiem obligats a fer concessions en lo industrial i no trobem la justa correspondència en el terreny agrícola. Com sigui que la necessitat obliga a arribar a un acord, segurament acabarem signant un tractat molt desfavorable.

Com tots sabem, el problema és eminentment polític, car la dictadura del general Franco no és acceptada pels règims democràtics europeus. I amb l'actual crisi econòmica, mals temps són aquests per a quedar-nos aïllats, ja que evidentment nosaltres no som els únics proveedors de la CEE. Portugal i Grècia, degut a llurs canvis democràtics, estan negociant acords d'associació amb la CEE, que segurament els hi permitirà la lliure entrada dels seus productes agrícoles. Màrroc, Argelia i Túnez pel fet d'ésser antigues colonies tenen més preferències.

Així és que degut l'actual règim polític, el camp espanyol resta en clara i perillosa desavantatge respecte els altres proveedors del Mercat Comú.

La vessant exportadora de nostra agricultura té que ser cuidada, puix possibilitats no en manquen. De tots és conegut l'alleujament que ens produeix una important partida venuda a l'exterior, a més manté o fa pujar el preu dels nostres productes.

L'exportació, amb perspectives clares i segures, deu ésser un dels pilars del desenvolupament del camp. Però l'actual situació no és pas precisament aquesta: la inestabilitat exportadora és total.

S'ens apliquen abundants drets compensadors, se suspenen les exportacions quan assoleix determinats preus, es tomben els camions de fruites i verdures, etc.

Repetim que aquesta qüestió és fonamental. Els diferents organismes: Cooperatives, Germandats, COSA, etc. deurien pressionar en el sentit d'exigir un tipus de relacions comercials en el qual els interessos del camp siguin tinguts en compte. El problema, naturalment, rau en tindre un Govern que defensi de veritat els interessos dels pagesos, i que a l'estranger vegin com interlocutor valable, representatiu i democràticament elegit. Això suposa instaurà Espanya les llibertats democràtiques.

LA SECADA

Des d fa temps, la premsa diaria informa, amb angoixa, de la desastrosa secada que pateix Espanya.

Va començar per les comarques del sud i ja està arribant a Catalunya, al temps que a les zones més afectades la situació esdevé catastròfica.

Provisionalment es calculen 20 mil milions de pèrdues; fins ara tota Andalusia, Extremadura i gran part de les dues Castella ja han demanat la declaració de "zona catastròfica".

La collita d'oliva és inferior en un 50% al previst i la sembra de la remolatxa ha patit enormes pèrdues. La propera collita de cereals es preveu força minvada, amb la repercussió que això comportarà als preus d ls pinsos.

Si passem a la ramaderia, el panorama s pitjor, doncs s'estan sacrificant les mares per manca d'aigua i pastures i a la vegada no poder suportar econòmicament el preu d'una alimentació a base de pinsos. De continuar així es sacrificarà tot el capital ramader.

La manca de responsabilitat, l'abandó i incúria del Govern, la nul.la reacció davant aquesta situació catastròfica, evidència altra vegada la seva política anticamperola i la seva absoluta despreocupació pel conjunt de l'economía de la nació.

En l'actual situació de crisi econòmica, la disminució de la ja minsa capacitat adquisitiva dels pagesos agreujarà tot el procés.

El amp no podrà ser un element de reactivació econòmica sino que serà t t el contrari. Ningú, des de les esferes del Govern, sembla ser no s'hagi previst res. El Ministre d'Agricultura, senyor Allende, amb tant cinisme com incompetència, comentant el greu problema a l'Exposició de la Flor a València, va declarar que "encara aniria bé, ja que trauria i marxaria la gent sobrant del camp." So ren comentaris...

De moment ja hi ha, oficialment, CENT MIL parats al camp, sense cap possibilitat de trobar feina a l'indústria o serveis.

La previsió dels problemes del camp, la seva relació i interdependència amb els de tot el pais no semblen formar part de les tasques del Govern franquista. Les properes"preocupacions"seràn per veure quins sucosos profits es podràn treure de les noves angoixes dels pagesos.

BAIX EBRE: PREUS DE LES TARONGES

Els pagesos productors de taronges del Baix Ebre qualifiquen els preus actuals de ruinosos. Les expedicions del fruit es troben retingudes.

La "Satsuma" exportada es cotitza a 3,50 i 4 ptes./kg. La "Clementina" a 11 ptes. i la "Navel" a 3 ptes. A la zona d'Amposta, la "Navelina" de primera es cotitza a 5 ptes./kg. i la de segona a 2,50 ptes./kg. al pagés. Aquests preus ruinosos pel agricultor, es multipliquen quan arriben al consumidor.

La taxa aduanera és elevada. Per cada quilo de "Clementina" exportada s'abonen unes 4 ptes. Per la "Satsuma" de 2 a 2,50 ptes i per la "Navel" 1,87 ptes.

Al Baix Ebre hom calcula que hi han 500.000 arbres destinats al conreu d'agres (taronges i llimones.)